

สรุปข่าวการประชุมคณะรัฐมนตรี

วันที่ 11 ธันวาคม 2567

ประเด็นกระทรวงการคลัง และเศรษฐกิจ

สรุปสาระสำคัญ มติ ครม. เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2567 เกี่ยวกับประเด็นกระทรวงการคลังและเศรษฐกิจ โดยสำนักงานคลังจังหวัดอุดรธานี จำนวน 4 เรื่อง เรื่องที่ 5 เรื่องที่ 7 เรื่องที่ 9 และเรื่องที่ 10 ดังนี้

1. เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวภายในประเทศ)

ให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่บุคคลธรรมดาและบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสำหรับการท่องเที่ยว และการจัดอบรมสัมมนาในจังหวัดท่องเที่ยวรองและในจังหวัดท่องเที่ยวอื่นภายในประเทศ ในช่วงนอกฤดูการท่องเที่ยว (Low Season) ตั้งแต่ 1 พฤษภาคม 2567 ถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2567 (รวม 7 เดือน) ดังนี้

ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสำหรับเงินได้ที่จ่ายไปในการจัดอบรมสัมมนาให้แก่ลูกจ้างภายในประเทศ 1) หักจ่ายได้ 2 เท่าของรายจ่ายตามที่จ่ายจริง สำหรับการอบรมสัมมนาที่จัดในจังหวัดท่องเที่ยวรอง พื้นที่ท่องเที่ยวอื่นใดที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของ กก. 2) หักจ่ายได้ 1.5 เท่าของรายจ่ายตามที่จ่ายจริง 3) หักจ่ายได้ 1.5 เท่าของรายจ่ายตามที่จ่ายจริง

ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับค่าบริการหรือค่าที่พักในท้องถิ่นจังหวัดท่องเที่ยวรองหรือในเขตพื้นที่ท่องเที่ยวอื่นใดที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยสามารถหักลดหย่อนค่าบริการได้ตามที่จ่ายจริง แต่รวมกันแล้วไม่เกิน 15,000 บาท ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนดและต้องมีใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์และใบรับอิเล็กทรอนิกส์ (e-Tax Invoice & e-Receipt) ของกรมสรรพากรเท่านั้น

ประชาชนที่ได้ใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีตามมาตรการนี้สามารถนำใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์และใบรับอิเล็กทรอนิกส์ (e-Tax Invoice & e-Receipt) ที่ออกโดยผู้ประกอบการมายื่นเพื่อหักลดหย่อนภาษีได้ในระบบยื่นภาษีออนไลน์ของกรมสรรพากรในปีภาษี 2567 ได้ (ยื่นแบบแสดงรายการภายใน 31 มีนาคม 2568)

2. เรื่อง ขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เพื่อดำเนินมาตรการลดภาระค่าใช้จ่ายด้านไฟฟ้าให้แก่ประชาชนสำหรับค่าไฟฟ้าประจำเดือนกันยายน 2567

ราคาพลังงานที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้ราคาพลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้น ดังนั้นเพื่อบรรเทาผลกระทบ ต่อภาระค่าครองชีพของประชาชนและการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ มท. (กฟน. และ กฟภ.) จึงได้ดำเนินการตามมาตรการลดภาระค่าใช้จ่ายด้านไฟฟ้าให้แก่ประชาชน สำหรับผู้ใช้ไฟฟ้าประเภทบ้านอยู่อาศัยที่ใช้ไฟฟ้าไม่เกิน 300 หน่วยต่อเดือน

กฟน. และ กฟภ. ดำเนินมาตรการลดภาระค่าใช้จ่ายด้านไฟฟ้าให้แก่ประชาชนภายในกรอบวงเงิน 472.67 ล้านบาท แบ่งออกเป็น กฟน. วงเงิน 74.32 ล้านบาท และ กฟภ. วงเงิน 398.35 ล้านบาท โดยให้ กฟน. และ กฟภ. จัดทำแผนปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อเสนอขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2568 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นเมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ประกาศใช้บังคับตามขั้นตอนต่อไป

3. เรื่อง การกำหนด QR Code บนแผ่นป้ายแสดงรายละเอียดก่อสร้างของทางราชการ

การปรับปรุงระบบจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยอิเล็กทรอนิกส์เพื่อสร้าง QR Code เชื่อมโยงข้อมูลโครงการจัดซื้อจัดจ้างและประกาศต่าง ๆ เช่น วงเงินงบประมาณ ราคาากลาง รายชื่อผู้ยื่นเสนอราคา รายชื่อผู้ชนะการเสนอราคา ราคาที่ตกลงซื้อ/จ้าง ข้อมูลสาระสำคัญในสัญญา กรณียกเลิกการขอความร่วมมือจาก มท. (กรมโยธาธิการและผังเมือง) ปรับปรุงแนวทางในการติดตั้งแผ่นป้ายฯ และแบบแผ่นป้ายฯ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 มกราคม 2551 ซึ่งกรมโยธาธิการและผังเมืองได้ออกแบบแผ่นป้ายฯ ที่มี QR Code แสดงไว้ในแผ่นป้ายโครงการงานก่อสร้างให้กรมบัญชีกลางเรียบร้อยแล้ว จำเป็นต้องเสนอคณะรัฐมนตรีเห็นชอบและสั่งการให้หน่วยงานของรัฐทุกแห่งถือปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน

4. เรื่อง มาตรการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises : SMEs) และมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้กลุ่มเปราะบางอื่นของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

มาตรการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยและผู้ประกอบการ SMEs มาตรการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยและผู้ประกอบการ SMEs เป็นความร่วมมือของภาครัฐและเอกชนเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ลูกหนี้ของ ธพ. และ SFIs ที่เริ่มมีปัญหาในการชำระหนี้แต่มีโอกาสฟื้นตัวและกลับมาชำระหนี้ได้หลังสิ้นสุดการให้ความช่วยเหลือ โดยมุ่งหวังให้ลูกหนี้รายย่อยสามารถรักษาทรัพย์สินประเภทบ้านและรถ และผู้ประกอบการ SMEs รายย่อย สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ คาดว่ามีลูกหนี้ที่มีคุณสมบัติที่ได้รับการช่วยเหลือผ่านมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยและผู้ประกอบการ SMEs ทั้ง 2 มาตรการ จำนวน 1.9 ล้านราย หรือ 2.1 ล้านบัญชี คิดเป็นยอดสินเชื่อคงค้างรวมทั้งสิ้นประมาณ 890,000 ล้านบาท โดยคิดเป็นประมาณร้อยละ 12 ของจำนวนบัญชีสินเชื่อบ้าน สินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์/รถจักรยานยนต์ และสินเชื่อธุรกิจทั้งหมด

เพื่อช่วยเหลือลดภาระดอกเบี้ยของลูกหนี้ให้สามารถรักษาที่อยู่อาศัย ยานพาหนะและสถานประกอบการไว้ เพื่อให้ลูกหนี้กลุ่มดังกล่าวสามารถฟื้นตัวและกลับมาชำระหนี้ได้หลังสิ้นสุดการให้ความช่วยเหลือ อีกทั้ง ลดภาระหนี้ให้แก่ลูกหนี้ NPLs ที่มียอดหนี้ไม่สูง ให้ลูกหนี้ปิดจบหนี้ได้หากเข้ามาชำระหนี้บางส่วน ซึ่งครอบคลุมลูกหนี้บุคคลธรรมดาที่เป็น NPLs ในทุกประเภทสินเชื่อและมีภาระหนี้คงค้างไม่เกิน 5,000 บาท เพื่อให้ลูกหนี้มีประวัติการชำระหนี้ที่ดีขึ้น ซึ่งจะเพิ่มโอกาสการเข้าถึงสินเชื่อในระบบสถาบันการเงินในอนาคต และมีมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้กลุ่มเปราะบางเพิ่มเติม ซึ่งไม่ซ้ำซ้อนกับกลุ่มลูกหนี้ตามมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้และครอบคลุมถึงลูกหนี้ที่มีประวัติการชำระหนี้ที่ดี เพื่อเป็นแรงจูงใจในการรักษาวินัยทางการเงินของลูกหนี้รายย่อย

ที่มา : <http://www.thaigov.go.th>
จัดทำโดย สำนักงานคลังจังหวัดอุดรธานี

5. เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวภายในประเทศ)

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบร่างพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวภายในประเทศ) ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (สคก.) ตรวจพิจารณาแล้ว ตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ และให้ดำเนินการต่อไปได้

สาระสำคัญของเรื่อง

1. ร่างพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวภายในประเทศ) ที่กระทรวงการคลังเสนอ คณะรัฐมนตรีได้เคยมีมติ (4 มิถุนายน 2567) เห็นชอบมาตรการภาษีที่เพื่อสนับสนุนการจัดอบรมสัมมนาภายในประเทศ (สำหรับนิติบุคคล) และมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวในประเทศ (สำหรับบุคคลธรรมดา) และอนุมัติหลักการร่างพระราชกฤษฎีกาฯ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณามาแล้ว รวมทั้งสำนักงานเศรษฐกิจการคลังและกรมสรรพากรได้ยืนยันร่างพระราชกฤษฎีกาฯ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว โดยมีสาระสำคัญเป็นการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่บุคคลธรรมดาและบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสำหรับการท่องเที่ยวและการจัดอบรมสัมมนาในจังหวัดท่องเที่ยวรองและในจังหวัดท่องเที่ยวอื่นภายในประเทศ ในช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว (Low Season) ตั้งแต่ 1 พฤษภาคม 2567 ถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2567 (รวม 7 เดือน) ดังนี้

1.1 ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสำหรับเงินได้ที่ได้จ่ายไปในการจัดอบรมสัมมนาให้แก่ลูกจ้างภายในประเทศ

1) หักจ่ายได้ 2 เท่าของรายจ่ายตามที่จ่ายจริง สำหรับการอบรมสัมมนาที่จัดในจังหวัดท่องเที่ยวรอง เช่น จังหวัดสตูล จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดสิงห์บุรี และจังหวัดสุโขทัย หรือในเขตพื้นที่ท่องเที่ยวอื่นใดที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของ กก. (พื้นที่บางอำเภอในจังหวัดท่องเที่ยวหลัก) เช่น อำเภอเขาพนมและอำเภอปลายพระยาในจังหวัดกระบี่ และอำเภอบ้านบึงและอำเภอนสนิมคมในจังหวัดชลบุรี

2) หักจ่ายได้ 1.5 เท่าของรายจ่ายตามที่จ่ายจริง สำหรับการอบรมสัมมนาที่ไม่ได้จัดขึ้นในจังหวัดท่องเที่ยวรองหรือในเขตพื้นที่ท่องเที่ยวอื่นใดที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนดฯ (จังหวัดท่องเที่ยวหลัก) เช่น จังหวัดภูเก็ต จังหวัดชลบุรี และกรุงเทพมหานคร

3) หักจ่ายได้ 1.5 เท่าของรายจ่ายตามที่จ่ายจริง ในกรณีไม่สามารถแยกได้ว่าเกิดขึ้นในท้องที่ใด เนื่องจากการจัดอบรมสัมมนาครั้งหนึ่ง ๆ เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อเนื่องกัน และให้หักรายจ่ายที่สามารถแยกได้ว่าเกิดขึ้นในท้องที่ใดตาม 1) หรือ 2) แล้วแต่กรณี

1.2 ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับค่าบริการหรือค่าที่พักในท้องที่ในจังหวัดท่องเที่ยวรองหรือในเขตพื้นที่ท่องเที่ยวอื่นใดที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยสามารถหักลดหย่อนค่าบริการได้ตามที่จ่ายจริง แต่รวมกันแล้วไม่เกิน 15,000 บาท

ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนดและต้องมีใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์และใบรับอิเล็กทรอนิกส์ (e-Tax Invoice & e-Receipt) ของกรมสรรพากรเท่านั้น

2. มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวภายในประเทศตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติไปแล้ว เมื่อ (4 มิถุนายน 2567) มีกำหนดระยะเวลาดำเนินการจะสิ้นสุดในวันที่ 30 พฤศจิกายน 2567 โดยได้มีการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่จะใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีตามมาตรการภาษีดังกล่าวแล้วตั้งแต่วันที่ คณะรัฐมนตรีมีมติ โดยประชาชนที่ได้ใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีตามมาตรการนี้สามารถนำไปกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์และใบรับอิเล็กทรอนิกส์ (e-Tax Invoice & e-Receipt) ที่ออกโดยผู้ประกอบการมายื่นเพื่อหักลดหย่อนภาษีได้ในระบบยื่นภาษีออนไลน์ของกรมสรรพากรในปีภาษี 2567 ได้ (ยื่นแบบแสดงรายการภายใน 31 มีนาคม 2568)

3. กระทรวงการคลังได้รายงานประมาณการการสูญเสียรายได้และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับตามมาตรา 27 และมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 แล้ว โดยคาดการณ์ว่า

3.1 การดำเนินมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการจัดอบรมสัมมนาภายในประเทศ (สำหรับนิติบุคคล) จะทำให้รัฐสูญเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลประมาณ 1,200 ล้านบาท

3.2 การดำเนินมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวในประเทศ (สำหรับบุคคลธรรมดา) จะทำให้รัฐสูญเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ประมาณ 581.25 ล้านบาท อย่างไรก็ตาม มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวภายในประเทศดังกล่าวจะช่วยสนับสนุนการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวไทยให้เป็นไปอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง ช่วยกระตุ้นและฟื้นฟูการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจภายในประเทศ ช่วยสนับสนุนการบริโภคและส่งเสริมการจ้างงานสร้างรายได้ให้แก่ผู้ประกอบการทั้งในและนอกอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งจะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ

7. เรื่อง ขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เพื่อดำเนินมาตรการลดภาระค่าใช้จ่ายด้านไฟฟ้าให้แก่ประชาชน สำหรับค่าไฟฟ้าประจำเดือนกันยายน 2567

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติให้การไฟฟ้านครหลวง (กฟน.) และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) ใช้จ่ายงบประมาณในวงเงิน 472.67 ล้านบาท โดยใช้แหล่งเงินจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น สำหรับค่าไฟฟ้าประจำเดือนกันยายน 2567 เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินมาตรการลดภาระค่าใช้จ่ายด้านไฟฟ้าให้แก่ประชาชน โดยเป็นกรอบวงเงินของ กฟน. จำนวน 74.32 ล้านบาท และเป็นกรอบวงเงินของ กฟภ. จำนวน 398.35 ล้านบาท โดยให้ กฟน. และ กฟภ. เบิกจ่ายเงินจากสำนักงบประมาณ (สป.) ต่อไป ตามที่ กระทรวงมหาดไทย (มท.) เสนอ

เรื่องเดิม

คณะรัฐมนตรีมีมติ (23 กรกฎาคม 2567) เห็นชอบในหลักการมาตรการลดภาระค่าใช้จ่ายด้านไฟฟ้าให้แก่ประชาชน ซึ่งรวมถึงให้ช่วยเหลือค่าไฟฟ้าของกลุ่มผู้ใช้ไฟฟ้าบ้านอยู่อาศัยที่ใช้ไฟฟ้าไม่เกิน 300 หน่วยต่อเดือน ที่เป็นกลุ่มเปราะบางโดยให้ส่วนลดค่าไฟฟ้าแก่ผู้ใช้ไฟฟ้าบ้านอยู่อาศัยในพื้นที่ของ กฟน. และ กฟภ. รวมทั้ง ผู้ใช้ไฟฟ้าบ้านอยู่อาศัยที่เป็นผู้ใช้ไฟฟ้ารายย่อยของ กฟน. และผู้ใช้ไฟฟ้าในพื้นที่บริการของกิจการไฟฟ้าสวัสดิการสัมปทานกองทัพเรือ เป็นเวลา 4 เดือน ตั้งแต่ค่าไฟฟ้าประจำเดือน กันยายน 2567 ถึงเดือน ธันวาคม 2567 โดยให้ส่วนลดค่าไฟฟ้า จำนวน 19.05 สตางค์ต่อหน่วย ทั้งนี้ กำหนดให้เป็นส่วนลดค่าไฟฟ้าก่อนการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม คาดว่าจะมีค่าใช้จ่าย ประมาณ 1,900 ล้านบาท โดยในเบื้องต้นจะใช้แหล่งเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2567 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นตามที่กระทรวงพลังงานเสนอ โดยในส่วนของงบประมาณค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้น ให้ มท. (กฟน. และ กฟภ.) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องต่อไป

สาระสำคัญของเรื่อง

1. เนื่องจากสถานการณ์ราคาพลังงานที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้ราคาพลังงานของประเทศมีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้น ดังนั้น เพื่อบรรเทาผลกระทบ ต่อภาระค่าครองชีพของประชาชนและการฟื้นตัวของเศรษฐกิจของประเทศ มท. (กฟน. และ กฟภ.) จึงได้ดำเนินการตามมาตรการลดภาระค่าใช้จ่ายด้านไฟฟ้าให้แก่ประชาชน สำหรับผู้ใช้ไฟฟ้าประเภทบ้านอยู่อาศัยที่ใช้ไฟฟ้าไม่เกิน 300 หน่วยต่อเดือน ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2567 สำหรับค่าไฟฟ้าประจำเดือนกันยายน 2567 ซึ่งประมาณการงบประมาณที่ใช้ดำเนินการ ดังนี้

ส่วนลดค่าไฟฟ้าสำหรับกลุ่มเปราะบาง (19.05 สตางค์ต่อหน่วย) ประจำเดือนกันยายน 2567					
กฟน.		กฟภ.		รวม	
ล้านราย	ล้านบาท	ล้านราย	ล้านบาท	ล้านราย	ล้านบาท
2.31	74.32	16.55	398.35	18.86	472.27

2. สงป. นำเรื่องดังกล่าวกราบเรียนนายกรัฐมนตรีแล้ว โดยนายกรัฐมนตรีเห็นชอบให้ มท. โดย กพน. และ กพภ. ดำเนินมาตรการลดภาระค่าใช้จ่ายด้านไฟฟ้าให้แก่ประชาชนภายในกรอบวงเงิน 472.67 ล้านบาท แบ่งออกเป็น กพน. วงเงิน 74.32 ล้านบาท และ กพภ. วงเงิน 398.35 ล้านบาท โดยให้ กพน. และ กพภ. จัดทำแผนปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อเสนอขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2568 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นเมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ประกาศใช้บังคับตามขั้นตอนต่อไป

9. เรื่อง การกำหนด QR Code บนแผ่นป้ายแสดงรายละเอียดก่อสร้างของทางราชการ

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบสั่งการให้หน่วยงานของรัฐนำ QR Code ที่ดาวน์โหลดจากระบบจัดซื้อ จัดจ้างภาครัฐด้วยอิเล็กทรอนิกส์ [e-Government Procurement (e - GP)] ไปใส่ในแผ่นป้ายแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับงานก่อสร้างของทางราชการ (แผ่นป้ายฯ) ตามแบบแผ่นป้ายของกรมโยธาธิการและผังเมือง และมอบหมายให้กระทรวงมหาดไทย (มท.) นำแนวทางปฏิบัติดังกล่าวไปใช้บังคับในการจ้างก่อสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ด้วยโดยอนุโลม ตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ และให้ กค. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับความเห็นของกระทรวงคมนาคม และกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ไปพิจารณา ดำเนินการต่อไปด้วย

สาระสำคัญของเรื่อง

1. กค. รายงานว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2566 กค. (กรมบัญชีกลาง) ได้มีการปรับปรุงระบบจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยอิเล็กทรอนิกส์เพื่อสร้าง QR Code เชื่อมโยงข้อมูลโครงการจัดซื้อจัดจ้างและประกาศต่าง ๆ เช่น วงเงินงบประมาณ ราคากลาง รายชื่อผู้ยื่นเสนอราคา รายชื่อผู้ชนะการเสนอราคา ราคาที่ตกลงซื้อ/จ้าง ข้อมูลสาระสำคัญในสัญญา เป็นต้น (ซึ่งเป็นข้อมูลที่เผยแพร่ที่หน้าเว็บไซต์ระบบจัดซื้อจัดจ้างอยู่แล้วในปัจจุบัน) เพื่อให้หน่วยงานของรัฐดาวน์โหลดไปใส่ในป้ายโครงการก่อสร้าง และผู้สนใจทั่วไปสามารถสแกน QR Code เพื่อดูรายละเอียดโครงการดังกล่าวได้ โดย กค. (กรมบัญชีกลาง) ได้ขอความร่วมมือจาก มท. (กรมโยธาธิการและผังเมือง) ปรับปรุงแนวทางในการติดตั้งแผ่นป้ายฯ และแบบแผ่นป้ายฯ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 มกราคม 2561 ซึ่งกรมโยธาธิการและผังเมืองได้ออกแบบแผ่นป้ายฯ ที่มี QR Code แสดงไว้ในแผ่นป้ายโครงการงานก่อสร้างให้กรมบัญชีกลางเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ ปัจจุบันยังไม่มีข้อสั่งการให้หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติในเรื่องการนำ QR Code ที่ดาวน์โหลดจากระบบจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยอิเล็กทรอนิกส์ไปใส่ในแผ่นป้ายฯ ตามแบบแผ่นป้ายฯ ของกรมโยธาธิการและผังเมือง ดังนั้น จึงจำเป็นต้องเสนอคณะรัฐมนตรีเห็นชอบและสั่งการให้หน่วยงานของรัฐทุกแห่งถือปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน

2. ความเห็นของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง: กระทรวงคมนาคม (คค.) ศส. มท. สศช. สำนักงาน ป.ป.ช. และ กทม. พิจารณาแล้วเห็นชอบ/ไม่ขัดข้องตามที่ กค. เสนอ โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเห็นและข้อสังเกตเพิ่มเติมสรุปได้ ดังนี้

หน่วยงาน	ความเห็นและข้อสังเกตเพิ่มเติม
คค.	ข้อความที่ปรากฏบนแผ่นป้าย (1) ข้อความ “กำลังก่อสร้างด้วยเงินภาษีอากรของประชาชน” ตามที่ปรากฏอยู่ด้านล่างของแผ่นป้ายฯ ควรให้มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับแหล่งที่มาของงบประมาณในการก่อสร้าง (2) ข้อความ “งานก่อสร้าง” เห็นควรระบุ เป็นข้อความ “ซื้องาน” เพื่อให้สามารถปรับเปลี่ยนเหมาะสมตามแต่ละประเภทงาน (3) บนแผ่นป้ายแสดงรายละเอียดควรมีการระบุผู้ควบคุมงานทั้งฝ่ายผู้ว่าจ้างและผู้รับจ้าง รูปแบบและวัสดุที่ใช้ในการจัดทำแผ่นป้ายฯ (1) ตามแบบระบุวัสดุเป็นไม้อัดพร้อมโครงเคร่าไม้เท่านั้น มิได้ระบุ ว่า ข้อความ สัญลักษณ์ รายละเอียดบนหน้าป้ายฯ ให้ใช้วัสดุประเภทใดในการจัดทำ (2) ตามแบบแผ่นป้ายฯ ลักษณะเป็นป้ายตั้งพื้น เห็นควรให้พิจารณารูปแบบป้ายที่มีสภาพพื้นทำงานก่อสร้างภายในอาคารหรือสภาพหน้างานที่มีพื้นที่จำกัด หรือสภาพพื้นที่มีข้อจำกัดในการยึด เจาะ ติดตั้งแผ่นป้ายฯ

	(3) วัสดุที่ใช้ในการจัดทำโครงสร้างแผ่นป้ายฯ เห็นควรให้พิจารณาว่าสามารถใช้วัสดุอื่นนอกเหนือจากใช้ไม้อัดโครงเคร่าไม้ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่งานก่อสร้าง และวัสดุที่ใช้ให้มีความคงทน เหมาะสมระยะเวลางานก่อสร้าง เช่น - ตัวเสาเสนอใช้เป็นโครงเหล็กแทนไม้ เนื่องจากมีความแข็งแรงกว่า และให้ภาพลักษณ์ที่ดีกว่าเสาไม้ เป็นต้น - ตัวป้ายควรแบ่งเป็นวัสดุ 2 ประเภท สำหรับงานระยะสั้นไม่เกิน 1 ปี และระยะยาวมากกว่า 1 ปี โดยงานระยะสั้นเสนอเป็นป้ายชนิดไว้นิลเนื่องจากจัดหาง่าย ติดตั้งง่าย และราคาไม่แพง ส่วนงานระยะยาวแนะนำให้ใช้วัสดุประเภทชนิดอะคริลิกติดสติกเกอร์ได้คัทเนื่องจากมีความคงทนถาวรกว่าไว้นิล อีกทั้งจัดหาง่ายติดตั้งงานและราคาสมเหตุสมผล (4) ขนาดแผ่นป้ายฯ ข้อความ และตัวอักษร เห็นควรให้สามารถปรับเปลี่ยนขนาดให้เหมาะสม กับสภาพพื้นที่ สีที่ใช้แสดงรายละเอียดข้อมูลของงาน ขอให้เพิ่มรายละเอียดว่าให้ใช้สีเนื่องจากแบบระบุสีแค่ดวงตราหน่วยงาน เส้นกรอบ ชื่อหน่วยงานและสถานที่ติดต่อเท่านั้น รวมทั้งสี QR Code ขอให้ระบุเพิ่มในแบบและควรมีการระบุเฉดสีพื้นสีน้ำเงิน เพื่อให้การจัดหาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน
ดศ.	(1) กค.ควรดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ISO/IEC 18004² เพื่อให้สามารถตรวจสอบตัวตนของผู้สร้างและผู้ให้บริการได้ ทั้งนี้ กรณีที่มีการตรวจสอบหรือมีข้อสงสัย ที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตประพฤติมิชอบหรือธรรมาภิบาลเพื่ออำนวยความสะดวกในการตรวจสอบควรมีรายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับการรายงานข้อสงสัยที่อาจมีต่อหน่วยราชการที่มีภารกิจเกี่ยวกับการตรวจสอบไว้ อาทิ วิธีการและขั้นตอนในการแจ้งข้อสงสัย ชื่อหน่วยงานรับผิดชอบ รวมถึงประกาศกฎหมายที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงในข้อมูล QR Code ประกอบไว้ (2) กค. ควรพิจารณาการดำเนินการเตรียมพร้อมพัฒนาระบบ One Stop Service รองรับเพื่ออำนวยความสะดวกในการตรวจสอบรับข้อร้องเรียนและข้อสงสัยที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับการดำเนินการที่มีอยู่แต่เดิม และเพื่อสร้างความโปร่งใสในการดำเนินงานและเป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546

10. เรื่อง มาตรการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises : SMEs) และมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้กลุ่มเปราะบางอื่นของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ ดังนี้

1. เห็นชอบการดำเนินมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยและผู้ประกอบการ SMEs ของธนาคารออมสิน ธ.ก.ส. ธอส. ธอท. ธสน. และ ธพว. ตามหลักการในข้อ 1 พร้อมอนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี จำนวนรวมทั้งสิ้น 38,920 ล้านบาท โดยมอบหมายให้ SFIs ทั้ง 6 แห่ง ทำความตกลงกับสำนักงบประมาณเพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณเป็นรายปีตามความเหมาะสมโดยคำนึงถึงสภาพคล่องของ SFIs แต่ละแห่งต่อไป

2. รับทราบการปรับลดอัตราเงินนำส่งจากสถาบันการเงินเข้ากองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนา ระบบสถาบันการเงินเพื่อให้ธนาคารพาณิชย์ดำเนินมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยและผู้ประกอบการ SMEs ตามข้อ 1.2

3. เห็นชอบหลักการมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้ของ Non-banks พร้อมอนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี จำนวนรวม ทั้งสิ้น 3,000 ล้านบาท เพื่อดำเนินและโครงการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ (Soft loan) สำหรับผู้ประกอบการ Non-Banks โดยมอบหมายให้ธนาคารออมสินทำความตกลงกับสำนักงบประมาณเพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณเป็นรายปีตามความเหมาะสมต่อไป

4. เห็นชอบการกำหนดอัตราเงินนำส่งเข้า SFIF ที่อัตราร้อยละ 0.125 ต่อปี ของยอดเงินที่ได้รับจากประชาชน เป็นระยะเวลา 1 ปี สำหรับรอบการนำส่งเงินในปี 2568 และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2568 ดังมีรายละเอียดปรากฏตามร่างประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กำหนดอัตราเงินนำส่งเข้ากองทุนพัฒนาระบบสถาบันการเงินเฉพาะกิจ พ.ศ.

5. รับทราบแนวทางการแก้ไขหนี้ครัวเรือนอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน รวมทั้งมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันดำเนินการตามแนวทางดังกล่าวต่อไป

สาระสำคัญ

1. มาตรการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยและผู้ประกอบการ SMEs

1.1 หลักการ

มาตรการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยและผู้ประกอบการ SMEs เป็นความร่วมมือของภาครัฐและเอกชนเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ลูกหนี้ของ ธพ. และ SFIs ที่เริ่มมีปัญหาในการชำระหนี้แต่มีโอกาสรื้อฟื้นตัวและกลับมาชำระหนี้ได้หลังสิ้นสุดการให้ความช่วยเหลือ โดยมุ่งหวังให้ลูกหนี้รายย่อยสามารถรักษาทรัพย์สินประเภทบ้านและรถ และผู้ประกอบการ SMEs รายย่อย สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ ทั้งนี้ การดำเนินมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยและผู้ประกอบการ SMEs นี้ เป็นมาตรการชั่วคราวและให้ความช่วยเหลือเฉพาะกลุ่มเป้าหมายที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด รวมทั้งมีแนวทางป้องกัน Moral Hazard ซึ่งมาตรการดังกล่าวข้างต้นเป็นความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน รวมทั้งกำหนดแนวทางให้ลูกหนี้ที่มียอดหนี้คงค้างไม่สูงมากนักและมีสถานะเป็น NPLs สามารถปิดหนี้ได้เพื่อให้ลูกหนี้มีประวัติการชำระหนี้ที่ดีขึ้น ซึ่งจะเพิ่มโอกาสการเข้าถึงสินเชื่อในระบบสถาบันการเงินในอนาคต

1.2 การช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยและผู้ประกอบการ SMEs ประกอบไปด้วย 2

มาตรการ ดังนี้

(1) มาตรการปรับโครงสร้างหนี้แบบลดภาระดอกเบี้ยโดยการเน้นตัดต้นเงิน

(1.1) คุณสมบัติลูกหนี้และประเภทสินเชื่อ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

(1.1.1) ลูกหนี้สินเชื่อบ้านและ/หรือสินเชื่อส่วนบุคคลที่มีที่อยู่อาศัยที่ปลอดภาระเป็นหลักประกัน (Home for Cash) ที่มีวงเงินรวมต่อสถาบันการเงินไม่เกิน 5,000,000 บาท

(1.1.2) สินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์และ/หรือสินเชื่อจำนำทะเบียนรถยนต์ (Car for cash) มีวงเงินรวมต่อสถาบันการเงินไม่เกิน 800,000 บาท และสินเชื่อเช่าซื้อรถจักรยานยนต์และ/หรือ Car for cash มีวงเงินรวมต่อสถาบันการเงิน 50,000 บาท

(1.1.3) สินเชื่อธุรกิจสำหรับผู้ประกอบการ SMEs ที่มีสถานะเป็นบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลที่มีวงเงินรวมต่อสถาบันการเงินไม่เกิน 5,000,000 บาท

ทั้งนี้ สินเชื่อที่เข้าร่วมมาตรการต้องเป็นสัญญาสินเชื่อที่ทำขึ้นก่อนวันที่ 1 มกราคม 2567 และ สถานะลูกหนี้ที่สามารถเข้าร่วมมาตรการต้องเป็น 1) เป็นหนี้ที่มีการค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเป็นระยะเวลารวมกันเกินกว่า 30 วัน จนถึง 365 วัน นับแต่วันถึงกำหนดชำระ หรือ 2) เป็นหนี้ที่ไม่มีการค้างชำระ หรือค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเป็นระยะเวลารวมกันไม่เกิน 30 วันนับแต่วันถึงกำหนดชำระที่เคยมีประวัติการค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเป็นระยะเวลารวมกันเกินกว่า 30 วัน และได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ตามมาตรการแก้หนี้มายังยั่งยืน ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2565 รวมถึงภายใต้หลักเกณฑ์ Responsible Lending ในปี 2567 โดยสถานะลูกหนี้ข้างต้นใช้ข้อมูล ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2567 (Cut-off Date)

(1.2) สถาบันการเงินที่เข้าร่วมมาตรการ: ธพ. ซึ่งรวมถึงบริษัทลูกในกลุ่มธุรกิจ และ SFIs 6 แห่ง ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธ.ก.ส. ธอส. ธอท. ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ธสน.) และธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.)

(1.3) รูปแบบการให้ความช่วยเหลือและเงื่อนไขของมาตรการ

(1.3.1) ลดภาระการผ่อนชำระค่างวดเป็นระยะเวลา 3 ปี: ในปีที่ 1 ชำระค่างวดร้อยละ 50 ในปีที่ 2 ชำระค่างวดร้อยละ 70 และในปีที่ 3 ชำระค่างวดร้อยละ 90 ของค่างวดก่อนเข้าร่วมมาตรการ โดยค่างวดที่ลูกหนี้ชำระจะนำไปชำระต้นเงินทั้งจำนวนเพื่อสนับสนุนให้ลูกหนี้สามารถ

ปิดจบหนี้ได้เร็วขึ้น สำหรับดอกเบี้ยจะพักการชำระไว้ทั้งหมดในช่วงระยะเวลามาตรการ ทั้งนี้ ลูกหนี้สามารถสมัครใจจ่ายค่างวดมากกว่าอัตราขั้นต่ำที่กำหนดไว้ได้

(1.3.2) ลูกหนี้ที่อยู่ในมาตรการนี้จะไม่สามารถก่อหนี้ใหม่ได้เป็นระยะเวลา 12 เดือนแรกที่เข้าร่วมมาตรการ โดยจะถูกรายงานข้อมูลต่อ NCB เป็นรหัสพิเศษ ยกเว้นกรณี ลูกหนี้ผู้ประกอบการ SMEs ที่หากมีความจำเป็นสามารถขอสินเชื่อเพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินธุรกิจได้ ทั้งนี้ สำหรับ สินเชื่อวงเงินหมุนเวียน (Revolving Loan) ลูกหนี้ที่ยังไม่ได้เบิกใช้ก่อนเข้าร่วมมาตรการ ลูกหนี้ยังสามารถใช้สภาพคล่องจากวงเงินส่วนที่เหลือได้

(1.3.3) หากลูกหนี้สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขได้ตลอดระยะเวลา 3 ปี สถาบันการเงินจะยกเว้นดอกเบี้ยที่พักไว้ให้ลูกหนี้ โดยสถาบันการเงินจะขอชดเชยดอกเบี้ยจากแหล่งเงินทุนภาครัฐ ร้อยละ 50 ของดอกเบี้ยที่ยกเว้นให้ลูกหนี้ และสถาบันการเงินจะรับภาระร้อยละ 50

(1.3.4) หากลูกหนี้ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาได้จนมีสถานะเป็น NPLs ลูกหนี้ต้องออกจากมาตรการ โดยจะต้องชำระดอกเบี้ยที่พักชำระไว้ตามเงื่อนไขเดิมในส่วนที่ภาครัฐไม่ได้สนับสนุน

ทั้งนี้ ลูกหนี้สามารถรวมหนี้ (Debt consolidation) ระหว่างสินเชื่อมาตรการปรับโครงสร้างหนี้แบบลดภาระดอกเบี้ยโดยการเน้นตัดต้นเงินตาม ข้อ 1.2 (1.1) และหนี้บัตรเครดิตและสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับได้ โดยการพิจารณารับรวมหนี้ให้เป็นไปตามความเสี่ยงที่ยอมรับได้ของ ธพ. และ SFIs รวมทั้งเป็นไปตามพันธกิจของ SFIs แต่ละแห่ง

(2) มาตรการลดภาระหนี้ให้แก่ลูกหนี้ที่ถูกจัดชั้นเป็น NPLs ที่มียอดหนี้ไม่สูง

(2.1) คุณสมบัติลูกหนี้และประเภทสินเชื่อ: ลูกหนี้บุคคลธรรมดาที่ถูกจัดชั้นเป็น NPLs และมีภาระหนี้คงค้างไม่เกิน 5,000 บาท ทั้งนี้ ครอบคลุมสินเชื่อทุกประเภทที่กู้ในนามบุคคลธรรมดาโดยสถานะลูกหนี้ข้างต้น ใช้ข้อมูล ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2567 (Cut-off Date)

(2.2) สถาบันการเงินที่เข้าร่วมมาตรการ: ธพ. และ SFIs ทั้ง 6 แห่ง ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธ.ก.ส. ธอส. ธอท. ธสน. และ ธพว.

(2.3) รูปแบบการให้ความช่วยเหลือและเงื่อนไขของมาตรการ: การปรับโครงสร้างหนี้แบบผ่อนปรน โดยลดภาระให้ลูกหนี้จ่ายชำระหนี้ร้อยละ 10 ของภาระหนี้คงค้าง เพื่อเป็นการชำระหนี้ปิดบัญชีโดยภาครัฐและสถาบันการเงินจะรับภาระยอดหนี้คงค้างที่เหลือเท่ากันที่อัตราร้อยละ 50

(3) แหล่งเงินจากภาครัฐในการดำเนินการ

(3.1) สำหรับ ธพ.: แหล่งเงินในการดำเนินมาตรการตามข้อ 1 มาจากการลดอัตราที่สถาบันการเงินนำส่งเงินเพื่อชำระหนี้ที่กระทรวงการคลังกู้เพื่อช่วยเหลือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน (FIDF Fee) ร้อยละ 0.23 ระยะเวลา 1 ปีแรก (ประมาณ 39,000 ล้านบาท) ทั้งนี้ ธพท. จะติดตามการดำเนินการของสถาบันการเงินอย่างใกล้ชิด และจะพิจารณาอัตรา FIDF Fee ที่เหมาะสมอีกครั้งในปีต่อไป เพื่อให้มั่นใจว่าสถาบันการเงินได้ให้ความช่วยเหลือภาครัฐเร็วและผู้ประกอบการ SMEs ได้อย่างเต็มที่ สำหรับผลกระทบของการปรับลดอัตรา FIDF Fee เหลือร้อยละ 0.23 ต่อปี ในปี 2568 เป็นเวลา 1 ปีพบว่า จำนวนเงินที่ได้รับยังเพียงพอสำหรับการชำระดอกเบี้ยหนี้เงินกู้ของพันธบัตรรัฐบาลที่กระทรวงการคลังกู้ตามพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินและจัดการเงินกู้เพื่อช่วยเหลือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน พ.ศ. 2541 (FIDF1) และพันธบัตรรัฐบาลที่กระทรวงการคลังกู้ตามพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินและจัดการเงินกู้เพื่อช่วยเหลือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน พ.ศ. 2545 (FIDF3) ในช่วงเวลาดังกล่าว และประมาณการว่าการชำระคืนหนี้ต้นเงิน FIDF1 และ FIDF3 จะเสร็จสิ้นภายในปี 2575 โดยใช้ระยะเวลาเพิ่มขึ้น 6 เดือน

(3.2) สำหรับ SFIs: รัฐบาลชดเชยการสูญเสียรายได้ของ SFIs 6 แห่ง ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธ.ก.ส. ธอส. ธอท. ธสน. และ ธพว. ตามมาตรการตามข้อ 1.2 (1) และ 1.2 (2) ในอัตราร้อยละ 50 ตลอดระยะเวลา 3 ปี ของมาตรการ รวมเป็นเงินทั้งสิ้นไม่เกิน 38,920 ล้านบาท โดยให้จัดสรรงบประมาณจ่ายคืน SFIs ทั้ง 6 แห่ง และให้ SFIs แต่ละแห่งทำความตกลงกับสำนักงบประมาณเพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณเป็นรายปีต่อไป โดยการดำเนินมาตรการดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อรายได้และสภาพคล่อง

ของ SFIs ดังนั้น รัฐบาลจึงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดสรรงบประมาณให้แก่ SFIs ทั้ง 6 แห่ง ตามภาระทางการเงินที่เกิดขึ้นจริงโดยเร็ว

ทั้งนี้ สำหรับ ธอส. และ ธอท. ให้สามารถนำส่วนต่างระหว่างค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริงและค่าใช้จ่ายดำเนินงานที่ได้รับชดเชย เพื่อบวกกลับในการคำนวณโบนัสประจำปีของพนักงานได้ และเป็นส่วนหนึ่งในการปรับตัวชี้วัดทางการเงินที่เกี่ยวข้องตามบันทึกข้อตกลงประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจได้

อนึ่ง คาดว่ามีลูกหนี้ที่มีคุณสมบัติที่ได้รับการช่วยเหลือผ่านมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยและผู้ประกอบการ SMEs ทั้ง 2 มาตรการ จำนวน 1.9 ล้านราย หรือ 2.1 ล้านบัญชี คิดเป็นยอดสินเชื่อคงค้าง รวมทั้งสิ้นประมาณ 890,000 ล้านบาท โดยคิดเป็นประมาณร้อยละ 12 ของจำนวนบัญชีสินเชื่อบ้าน สินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์/รถจักรยานยนต์ และสินเชื่อธุรกิจทั้งหมด

2. มาตรการช่วยเหลือลูกหนี้ของ Non-banks

2.1 หลักการ

เพื่อให้การช่วยเหลือลูกหนี้กลุ่มเปราะบางได้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น นอกเหนือจากลูกหนี้ของ ธพ. และ SFIs ตามมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยและผู้ประกอบการ SMEs ในข้อ 1 มาตรการช่วยเหลือลูกหนี้จึงควรครอบคลุมลูกหนี้ของ Non-banks เนื่องจากลูกหนี้กลุ่มดังกล่าวมีความเปราะบาง ประกอบกับหนี้ส่วนใหญ่เป็นสินเชื่อส่วนบุคคลที่มีอัตราดอกเบี้ยค่อนข้างสูง จึงควรช่วยเหลือด้วยการลดดอกเบี้ยเพื่อลดภาระการชำระหนี้ให้แก่ลูกหนี้กลุ่มดังกล่าว

2.2 Non-banks ที่เข้าร่วมมาตรการ: Non-banks คุณสมบัติตามที่ ธพท. กำหนด

2.3 คุณสมบัติของลูกหนี้และประเภทสินเชื่อ แบ่งออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

- (1) สินเชื่อจำนำทะเบียนรถยนต์ที่มีวงเงินรวมไม่เกิน 800,000 บาท
- (2) สินเชื่อจำนำทะเบียนรถจักรยานยนต์ที่มีวงเงินรวมไม่เกิน 50,000 บาท
- (3) สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับที่มีวงเงินรวมไม่เกิน 100,000 หรือไม่เกิน 200,000 บาท
- (4) สินเชื่อส่วนบุคคลดิจิทัลที่มีวงเงินรวมไม่เกิน 20,000 บาท
- (5) สินเชื่อรายย่อยเพื่อการประกอบอาชีพภายใต้การกำกับที่มีวงเงินรวมไม่เกิน 50,000 บาท

ทั้งนี้ ลูกหนี้ที่สามารถเข้าร่วมมาตรการต้องมีสินเชื่อประเภทดังกล่าวข้างต้นที่ทำขึ้นก่อนวันที่ 1 มกราคม 2567 และลูกหนี้ต้องมีสถานะเป็น 1) หนี้ที่มีการค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเป็นระยะเวลารวมกันเกินกว่า 30 วัน จนถึง 365 วัน นับแต่วันถึงกำหนดชำระ หรือ 2) เป็นหนี้ที่ไม่มีการค้างชำระหรือค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเป็นระยะเวลารวมกันไม่เกิน 30 วันนับแต่วันถึงกำหนดชำระ ที่เคยมีประวัติการค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเป็นระยะเวลารวมกันเกินกว่า 30 วัน และได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ตามมาตรการแก้หนี้มายังยี่สิบ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2565 รวมถึงภายใต้หลักเกณฑ์ Responsible Lending ในปี 2567 โดยสถานะลูกหนี้ข้างต้นใช้ข้อมูล ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2567 (Cut-off Date)

2.4 รูปแบบการช่วยเหลือลูกหนี้ของ Non-banks ที่เข้าร่วมมาตรการ:

- (1) ลดภาระการผ่อนชำระค่างวดเป็นร้อยละ 70 ของค่างวดก่อนเข้าร่วมมาตรการเป็นระยะเวลา 3 ปี โดยสำหรับ Revolving Loan จะต้องจ่ายค่างวดไม่ต่ำกว่าร้อยละ 2 ของยอดหนี้
- (2) ลดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 10 จากอัตราดอกเบี้ยก่อนเข้าร่วมมาตรการ เช่น จากอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 25 ต่อปี เป็นร้อยละ 15 ต่อปี เป็นต้น ตลอดระยะเวลา 3 ปี โดยดอกเบี้ยส่วนที่ลดลงจะพักชำระไว้ทั้งหมดหากลูกหนี้สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขได้
- (3) ลูกหนี้ที่อยู่ในมาตรการนี้จะไม่สามารถก่อหนี้ใหม่ได้เป็นระยะเวลา 12 เดือนแรกที่เข้าร่วมมาตรการ โดยจะถูกรายงานข้อมูลต่อ NCB เป็นรหัสพิเศษ ทั้งนี้ สำหรับ Revolving Loan ลูกหนี้ที่ยังไม่ได้เบิกใช้ก่อนเข้าร่วมมาตรการ ลูกหนี้ยังสามารถใช้สภาพคล่องจากวงเงินส่วนที่เหลือได้
- (4) หากลูกหนี้ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาได้จนกลายเป็นสถานะเป็น NPLs ลูกหนี้ต้องออกจากมาตรการ โดยจะต้องชำระดอกเบี้ยที่พักชำระไว้ตามเงื่อนไขเดิมในส่วนที่ภาครัฐไม่ได้สนับสนุน

2.5 แหล่งเงินในการดำเนินการ:

รัฐบาลชดเชยดอกเบี้ยโครงการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ (Soft Loan) สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจ Non-Banks ของธนาคารออมสินในอัตราร้อยละ 2 ต่อปี วงเงิน 50,000 ล้านบาท เป็นระยะเวลา 3 ปี เพื่อส่งต่อความช่วยเหลือไปสนับสนุนส่วนหนึ่งของดอกเบี้ยที่ Non-banks ลดให้แก่ลูกหนี้ โดยวงเงินสินเชื่อของ Non-bank แต่ละรายจะสอดคล้องกับปริมาณการสูญเสียรายได้ของ Non-banks แต่ละแห่ง ที่เกิดขึ้นจากการให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ที่มีคุณสมบัติตามข้อ 2.3 ผ่านรูปแบบการช่วยเหลือตามข้อ 2.4 โดยรัฐบาลชดเชยต้นทุนเงินอัตราร้อยละ 2.00 ต่อปี เป็นระยะเวลา 3 ปี รวมทั้งสิ้นไม่เกิน 3,000 ล้านบาท ทั้งนี้ ธปท. จะกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และกระบวนการเบิกจ่าย Soft Loan ดังกล่าว ร่วมกับกระทรวงการคลังและธนาคารออมสิน พร้อมทั้งตรวจสอบและประเมินการดำเนินการของ Non-banks ที่เข้าร่วมมาตรการ เพื่อให้ลูกหนี้ของ Non-banks ได้รับการช่วยเหลืออย่างแท้จริง โดยธนาคารออมสินสามารถแยกบัญชีโครงการดังกล่าวเป็นบัญชีธุรกรรมนโยบายรัฐ (Public Service Account PSA) และไม่นำโครงการมาเป็นส่วนหนึ่งของการกำหนดตัวชี้วัดทางการเงินที่เกี่ยวข้องตามบันทึกข้อตกลงประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจ

3. มาตรการช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางเพิ่มเติมของ SFIs

3.1 หลักการ

เนื่องจากลูกหนี้ของ SFIs ไม่ได้มีเพียงลูกหนี้สินเชื่อบ้านลูกหนี้สินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์หรือลูกหนี้สินเชื่อเพื่อประกอบธุรกิจเท่านั้น แต่ยังมีลูกหนี้รายย่อยกลุ่มอื่น ๆ เช่น เกษตรกร ผู้ประกอบการหาบเร่แผงลอย เป็นต้น ซึ่งมีความเปราะบางมากกว่าลูกหนี้ของ ธพ. ประกอบกับการช่วยเหลือลูกหนี้ตามมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้ตามข้อ 1. เป็นการช่วยเหลือลูกหนี้ที่เริ่มมีปัญหาในการชำระหนี้ จึงมีความจำเป็นในการดำเนินมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้กลุ่มเปราะบางเพิ่มเติมของ SFIs ทั้ง 4 แห่ง ที่นำส่งเงินเข้า SFIF โดยมาตรการช่วยเหลือดังกล่าวจะต้องไม่ซ้ำซ้อนกับกลุ่มลูกหนี้ตามมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้ตามข้อ 1. และครอบคลุมถึงลูกหนี้ที่มีประวัติการชำระหนี้ที่ดีเพื่อเป็นแรงจูงใจในการรักษาวินัยทางการเงินของลูกหนี้รายย่อยกลุ่มดังกล่าว

3.2 สถาบันการเงินเฉพาะกิจที่เข้าร่วมมาตรการ: SFIs ทั้ง 4 แห่ง ที่นำส่งเงินเข้า SFIF ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธ.ก.ส. ออ.ส. และ ธพท.

3.3 การช่วยเหลือลูกหนี้กลุ่มเปราะบางเพิ่มเติม

การช่วยเหลือลูกหนี้กลุ่มเปราะบางเพิ่มเติมของ SFIs ประกอบไปด้วย 5 มาตรการหลัก สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(1) การช่วยเหลือลูกหนี้ปกติ ซึ่งครอบคลุมถึงลูกหนี้รายย่อย ผู้ประกอบการรายย่อย/เกษตรกรรายย่อย และผู้มีรายได้น้อยและปานกลาง ผ่านการลดดอกเบี้ยเป็นการทั่วไป เช่น การลดอัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารเรียกเก็บจากลูกค้ารายย่อยชั้นดี (Minimum Retail Rate: MRR) เป็นต้น การดอกเบี้ยหรือให้รางวัลให้แก่ลูกหนี้ที่มีประวัติการชำระหนี้ดี การลดดอกเบี้ยให้แก่ลูกหนี้กลุ่มเปราะบางและสินเชื่อเพื่อพัฒนาศักยภาพในการประกอบอาชีพ

(2) ลูกหนี้ที่ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ ผ่านการพักชำระเงินต้นและไม่คิดดอกเบี้ยกับลูกหนี้ในระหว่างพักชำระหนี้

(3) ลูกหนี้ที่ขอสินเชื่อใหม่ ผ่านการให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ

(4) ลูกหนี้ที่มีแนวโน้มผิดนัดชำระหนี้ซึ่งไม่ซ้ำซ้อนกับกลุ่มเป้าหมายของมาตรการช่วยเหลือตามข้อ 1. ผ่านการลดดอกเบี้ยและปรับลำดับการตัดชำระหนี้ให้แก่ลูกหนี้

(5) ลูกหนี้ที่มีปัญหาในการชำระหนี้ซึ่งไม่ซ้ำซ้อนกับกลุ่มเป้าหมายของมาตรการช่วยเหลือตามข้อ 1. ผ่านการปรับลำดับการตัดชำระหนี้ให้แก่ลูกหนี้และลดภาระหนี้ (Haircut) ให้แก่ลูกหนี้

อนึ่ง คาดว่ามีลูกหนี้ที่มีคุณสมบัติที่ได้รับการช่วยเหลือผ่านมาตรการดังกล่าวข้างต้นจำนวนทั้งสิ้น 5,566,440 ราย/บัญชี ซึ่งมียอดหนี้คงค้างรวมจำนวน 1,701,849 ล้านบาท โดยคิดเป็นประมาณร้อยละ 30 ของจำนวนบัญชีสินเชื่อของ SFIs

3.4 แหล่งเงินในการดำเนินการ

การขยายระยะเวลาปรับลดอัตราเงินนำส่งเข้า SFIF ลงกึ่งหนึ่งจากอัตราร้อยละ 0.25 ต่อปี เป็นร้อยละ 0.125 ต่อปีของยอดเงินที่ได้รับจากประชาชน ออกไปอีก 1 ปี สำหรับรอบการนำส่งเงินในปี

2568 โดยจากประมาณการเงินนำส่งเข้า SFIF ของ SFIs ทั้ง 4 แห่งได้ ในปี 2568 พบว่าหากได้รับการปรับลดอัตราเงินนำส่งฯ เหลือร้อยละ 0.125 ต่อปี จะลดลงประมาณ 8,092 ล้านบาท

4. แนวทางการแก้ไขหนี้ครัวเรือนอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน

แนวทางการแก้ไขหนี้ครัวเรือนอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืนที่ ธปท. เสนอ ประกอบด้วย 2 แนวทางหลัก สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

4.1 ยกระดับข้อมูลหนี้สินครัวเรือนที่จัดเก็บในระบบฐานข้อมูลของ NCB: เพื่อส่งเสริมการมีหนี้ที่สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจในระดับที่เหมาะสมกับรายได้ ไม่เกินกำลังในการชำระคืน รวมถึงออกแบบมาตรการที่จะเข้ามาช่วยเหลือลูกหนี้ได้อย่างตรงจุดและทันการณ์ รองรับกับมาตรการระยะกลางและระยะยาวของภาครัฐ อันจะก่อให้เกิดการบูรณาการการใช้ทรัพยากรสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ ควรยกระดับข้อมูลหนี้สินครัวเรือนที่จัดเก็บในระบบฐานข้อมูลของ NCB โดย 1) กำหนดให้ผู้ให้บริการสินเชื่อบางรายที่ยังไม่เข้าเป็นสมาชิกของ NCB เช่น สหกรณ์ Non-banks เป็นต้น นำส่งข้อมูลเครดิตในระดับลูกหนี้เช่นเดียวกันกับสมาชิกของ NCB รายอื่น ๆ ซึ่งจะมีส่วนช่วยลดความเหลื่อมล้ำของการได้มาซึ่งบริการด้วยโครงสร้างของกฎหมายที่ก่อให้เกิดการกระตุ้นให้ก่อหนี้เกินความจำเป็นหรือเกินกำลัง และ 2) ปรับปรุงและเพิ่มเติมการจัดทำฐานข้อมูลภาวะหนี้ของระบบของครัวเรือน เพื่อให้ผู้มีส่วนที่เกี่ยวข้องมีข้อมูลเกี่ยวกับสถานะภาระหนี้สินที่แท้จริง ซึ่งการยกระดับข้อมูลหนี้ครัวเรือนเป็นจุดตั้งต้นของการวางกรอบนโยบายที่แก้ปัญหาเชิงโครงสร้างที่นำไปสู่การแข่งขันที่เป็นธรรม ทั้งกับลูกหนี้และผู้ให้บริการสินเชื่อ

4.2 การสร้างความสามารถในการแข่งขันและการยกระดับรายได้: การแก้ไขปัญหานี้สินของครัวเรือนจำเป็นต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการสร้างความสามารถในการแข่งขันและการยกระดับรายได้ซึ่งประกอบด้วย (1) การส่งเสริมให้แรงงานยกระดับทักษะฝีมือแรงงานและมีกระบวนการการรับรองระดับฝีมือแรงงาน เพื่อที่จะนำไปสู่ระดับค่าจ้างที่สูงขึ้นโดยที่ทุกฝ่ายยังแข่งขันได้ (2) การดูแลให้ผู้ประกอบการ SMEs ที่อยู่ในห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจรายใหญ่ได้รับความเป็นธรรมในการทำการค้าและมีความโปร่งใสในเรื่องเทอมทางการค้า โดยเฉพาะธุรกิจรายใหญ่กลุ่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์และ/หรือเป็นสมาชิกของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย (3) ธุรกิจรายใหญ่ควรมีบทบาทในการดูแล คู่ค้าที่เป็นผู้ประกอบการ SMEs ให้สามารถปรับตัวรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของบริบทเศรษฐกิจ และเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันไปพร้อมกัน ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะนำไปสู่การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและยกระดับรายได้ของผู้ประกอบการ SMEs อย่างยั่งยืน

5. ประโยชน์และผลกระทบ

5.1 เพื่อช่วยเหลือลดภาระดอกเบี้ยของลูกหนี้ให้สามารถรักษาที่อยู่อาศัย ยานพาหนะ และสถานประกอบการไว้ เพื่อให้ลูกหนี้กลุ่มดังกล่าวสามารถฟื้นตัวและกลับมาชำระหนี้ได้หลังสิ้นสุดการให้ความช่วยเหลือ

5.2 ลดภาระหนี้ให้แก่ลูกหนี้ NPLs ที่มียอดหนี้ไม่สูง ให้ลูกหนี้ปิดจบหนี้ได้หากเข้ามาชำระหนี้บางส่วน ซึ่งครอบคลุมลูกหนี้บุคคลธรรมดาที่เป็น NPLs ในทุกประเภทสินเชื่อและมีภาระหนี้คงค้างไม่เกิน 5,000 บาท เพื่อให้ลูกหนี้มีประวัติการชำระหนี้ที่ดีขึ้น ซึ่งจะเพิ่มโอกาสการเข้าถึงสินเชื่อในระบบสถาบันการเงินในอนาคต

5.3 มีมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้กลุ่มเปราะบางเพิ่มเติม ซึ่งไม่ซ้ำซ้อนกับกลุ่มลูกหนี้ตามมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้ตามข้อ 1. และครอบคลุมถึงลูกหนี้ที่มีประวัติการชำระหนี้ที่ดี เพื่อเป็นแรงจูงใจในการรักษาวินัยทางการเงินของลูกหนี้รายย่อย